

COLOFON

Jaargang 2011-2012
Nummer 1

Foto omslag:

Bestuursfoto "It's all about the road"

Redactieadres:

redactie@domrenner.nl

Redactie Buitenblad:

Suzanne Pera (hoofdredacteur)
Maikel van Steensel (hoofdredacteur)
Edwin Drost
Jorik Visscher
Tim Zwart

Het Buitenblad is het officiële orgaan van de
Utrechtse Studenten Wielervereniging de Domrenner

USWV de Domrenner wordt gesponsord door:

Cycles Dupree - Xtreme Bikes
Snel Tweewielers
Wielers Magazine
Café Ledig Erf
Trias
EW
Co van Beek Tweewielers
Dress Me Clothing

Club van 100:

Ignace Janssen
Jaap en Marieke Vermuë
Loet Scholma

Oplage:

150 stuks

Kopijdatum volgend Buitenblad:

15 februari 2012

Ga er lekker voor zitten, steek die open haard maar aan, schenk een wijntje in, trek je pantoffels aan en sla je favoriete clubblad open. Welkom in de eerste editie van het buitenblad van dit nieuwe bestuursjaar! Ik moest lang zeuren bij Maikel, maar mocht uiteindelijk een stukje 'redactioneel' schrijven.

De BB-commissie is inmiddels weer van samenstelling veranderd. Tim en Edwin hebben we kunnen verwelkomen en als je even doorbladert, vind je dan ook hun eerste stukjes. Alle commissieleden van vorig jaar worden hartelijk bedankt!

Ondertussen vecht ik me nog even door wat tutorials door over InDesign op internet, aangezien het programma waarin dit mooie buitenblad gemaakt wordt soms nog niet helemaal doet wat ik wil. Dat ligt voornamelijk aan mij en niet aan het programma ben ik inmiddels achtergekomen.

In deze editie hebben we van alles voor jullie op papier gezet. Het bestuur stelt zich nog een keertje voor (voor als je onder een steen hebt gezeten, geeft niks). Tim vertelt passioneel over het afgelopen NSK. Edwin heeft met een delegatie domrenners fruitrepen getest. Jorik vertelt over "De Piraat" en Maikel legt in 'BB Doet..Heleen' onder andere uit waarom ik geen koehandel kan spelen.

Dan rest ons nu natuurlijk alleen nog jullie prettige kerstdagen en een gelukkig en sportief 2012 toe te wensen!

VAN DE VOORZITTER

Met trots en enigszins gepaste arrogantie vul ik nu voor het eerst als voorzitter de belangrijkste pagina van het Buitenblad en ik moet zeggen dat het al bijna vertrouwd voelt. Dat kan ook bijna niet anders met zo'n geweldige groep bestuursgenoten om mij heen. Op ons bestuursweekend eind oktober hebben we elkaar goed leren kennen en zijn er in de donkere nachten van de duistere bossen in Brabant verbanden gesmeed, die waarschijnlijk zelden overtroffen zullen worden. Gisteren waren we met een delegatie aanwezig tijdens de Districtsvergadering van de KNWU. Dit betekende een bijeenkomst in een clubgebouw op een industrieterrein te Tiel waar de leeftijden van Suzanne, Jelmer en mij opgeteld ongeveer de gemiddelde leeftijd van de andere aanwezigen in de zaal was. Het was leuk om te zien hoe verschillend besturen van burgerverenigingen en studentenverenigingen zijn: de een is een snordragende zestig-plusser die al twintig jaar vastgeroest is in zijn functie, zijn voornaam is Henk, Jan of Rini en hij heeft een koelkast van een mobiel, terwijl de ander fanatiek is, elk jaar nieuwe ideeën doorvoert, een goddelijk lichaam heeft en constant op zijn smartphone speelt (hoewel ik met mijn onverwoestbare koelkast deze traditie nog doorbreek).

We zijn nu al meer dan een maand bezig met ons bestuursjaar en langzaam kunnen we al vruchten gaan plukken van onze noeste inspanningen. De nieuwe kledingbestelling is zojuist bij de nieuwe leverancier Sportful geplaatst en met zo'n 205 artikelen (zonder de sokken nog mee te tellen!), kan het bijna niet anders dan dat dit een record is. Dit weekend is het eerste baandagje en dankzij een binnengehaalde subsidie is het ook zeker dat er een tweede baandagje komt aan het eind van de winter. Al minstens twee weken ben ik mij specifiek aan het voorbereiden op de 200m sprint met vliegende start, zodat ik tenminste één keer bestuursgenoot Jelmer kan kloppen, want ik vermoed dat ik hier op de weg straks minder kans op ga hebben. (Hierover verder in dit buitenblad meer!) Ook wordt er volgend jaar weer een DDS georganiseerd waarover jullie allemaal een mail hebben gehad, vergeet je vooral niet op te geven. Minder zichtbaar voor jullie zijn een aantal andere veranderingen zoals een make-over van het bestuurshok op de Pnyx, waar je voor het eerst in vijf jaar de vloer kan zien! Last but not least natuurlijk zijn de contracten met de sponsors verlengd en is het contract met de Rabobank als nieuwe medehoofdsponsor voor de komende drie jaar getekend, een feestje waard!

Het jaar telt nu nog maar een aantal dagen, maar er liggen nog genoeg Domrenneractiviteiten in het verschiet, zoals natuurlijk het grote Sinterkerst-feest, het bezoeken van het NK baanwielrennen op 30 december (gratis, dus vergeet je niet bij mij op te geven) en straks natuurlijk op de eerste dinsdag van het nieuwe jaar de nieuwjaarsborrel!

Jorjy Matthee
Voorzitter USWV de Domrenner 2011-2012

HET BESTUUR STELT ZICH VOOR - Voorzitter, Jorryt

Ik ben Jorryt en vanaf de aankomende ALV voor een jaar voorzitter van de Domrenner. Hiermee heb ik eigenlijk nog niets nieuws gezegd ten opzichte van het kopje, maar goed een begin is gemaakt! 21 jaar geleden woonde ik in Utrecht, net als ik nu doe. Het is echter niet zo dat ik al mijn dagen tot nu toe hier versleten heb. Reeds op mijn derde ontdekten mijn ouders dat ik een uitzonderlijk talent had om in de heuvels te fietsen en besloten zij daarom te verhuizen naar Limburg. Zo zou ik me in een perfecte omgeving kunnen voorbereiden op een grote toekomst. Het lot besloot echter anders, want we kwamen terecht in Roermond, waar de dichtstbijzijnde heuvel nog ver vanaf ligt – en de beschaving van boven de rivieren nog verder! Drie jaar geleden was ik klaar om terug te keren naar Utrecht om daar de studie Liberal Arts &

Sciences te starten, wat inhoudt dat je je in de beginfase van je studie wat breder kan oriënteren, zodat je sowieso nog een jaar langer over je bachelor doet en dus een jaar langer kan studeren. Uiteindelijk is mijn hoofdrichting natuur-en sterrenkunde geworden. Niet zo heel vreemd voor het jongetje van zes dat met een sterrenkaart sterrenbeelden zat te zoeken voor zijn tentje...

Met fietsen begon ik redelijk laat, zo rond mijn zestiende. Het begon op een rode Union van Rini Wagmans uit de jaren 70, met tubes (kleine gaatjes plakte ik met pleisters) en in totaal 12 versnellingen die vanaf de buis bediend moesten worden. Gekleed in wapperend rabobankshirtje streed ik met middelbare school-vrienden elk weekend om de bergpunten bij het dichtstbijzijnde (30km) bergje in Duitsland, de Côte de Marahishi, omdat het hoofgebouw van de Marahishi (een vage sekte waar ook de Beatles wel eens heen gingen) daar stond. Eenmaal in Utrecht wilde ik bij Softijs leren schaatsen en aanvankelijk ook daar fietsen, maar al snel kwam ik erachter dat je hiervoor toch echt bij de Domrenner moet zijn. Zo deed ik voordat ik lid was van de Domrenner al mee aan een Domrennertoertocht en een NSK (2009, Amsterdam). Na mijn bestuursjaar daar tegelijk met twee andere bestuursgenoten (Martijn de Groot en Niels van der Steen) meteen lid geworden bij de Domrenner (Menda, onze voorzitster, was al lid). In het seizoen 2010 was ik zeer fanatiek bij trainingen te vinden en alles leek erop dat ik dit seizoen (2011) mooi wedstrijden kon gaan rijden (in 2010 werd ik clubkampioen bij de pannenkoeken en 6e op het NSK), maar begin dit jaar kreeg ik te kampen met overtraining met bijbehorende kwalen (ziek, zwak & misselijk; kort samengevat) en was de langste afstand die ik zonder pauze kon fietsen die naar de universiteit. Gelukkig wel nog actief gebleven bij de Domrenner in de GNSK commissie wat voor een leuke afleiding zorgde. Intussen ben ik hier hopelijk aardig van hersteld en heb ik in september nog mee kunnen trainen.

Rest mij om te zeggen dat ik met zeer goed vertrouwen het komende bestuursjaar in ga en er naar uit kijk om van de Domrenner een nog betere, leukere en grotere vereniging te maken!

Soms heb je gewoon belachelijk veel zin om de wind te laten zien wie er de baas is, die berg maar eens jouw pijn te laten voelen of om fietsende mensen lekker sociaal zonder fietsbel in te halen, en het liefst in een groep! Nou, ik ben Anne Haverkate, en ik heb de eer als secretaris mede verantwoordelijk voor dat jou dat dit jaar weer gaat lukken. Op 1 mei 1992 kwam ik ter wereld in Neede, een dorp in de Achterhoek. Neede ligt bij de grens van Twente en heeft ongeveer 10.000 inwoners (waarvan 7.000 mensen 65+ zijn en 2.000 geestelijk beperkt). Toen op mijn 16e de kans bestond op een hele snelle fiets dit gat te ontvluchten, nam ik deze kans met beide handen aan! Het enige nadeel toen nog was dat ik elke keer wel weer terug moest komen van mijn moeder. Zo heb ik mij kunnen ontwikkelen op de vlakke

wegen, vooral tussen Neede – Enschede – Hengelo – Boerderij (waar mijn oma mij elke keer weer een glas Fanta gaf) – Neede. De enige heuvels die ik tegenkwam waren de Needse Berg en de kuil op de boerderij en daar was niet echt een hoogtestage mogelijk. Omdat alleen fietsen ook maar zo alleen is, bleek er gelukkig een wielrenclub in een plaats in de buurt te zijn. RTC De Stofwolk heeft mij laten kennismaken met onze geweldige sport en zelfs het eerste jaar me een fiets kunnen lenen. De enige andere fietsende meid van daar zit nu als secretaris bij Skits! Je zult me zeker wel een keer zien in hun mooie zwart-geel-groene outfit.

Na 18 mooie jaren ben ik toch maar de grotemensenwereld ingestapt en ook direct naar Utrecht verhuist. Dit was de beste keus die ik kon maken, Utrecht is echt geweldig gebleken! Op de UITmarkt viel de stand van de Domrenner natuurlijk direct op, maar met mijn Cannondale nog in de Achterhoek was mijn eerste Domrenner-ervaring het Introkamp, tevens ook mijn eerste ervaring met heuvels. Na de eerste heuvel vol goede moed te beklimmen, bleek de hele weg er zo uit te zien! Na berg 3 was ik het zat en verlangde ik vurig naar een vlakke weg. Het enige nadeel was dat mijn richtingsgevoel het niet vrijliet om m'n eigen wegen te ontdekken, dus bleef ik de groep maar trouw volgen. De studie die ik momenteel volg is Biologie, die van de plantjes en de kikkertjes. Ondanks dat ik onderhand wel wat weet over de koolstofketens, kan ik je niets vertellen over carbon of andere fiets-gerelateerde onderwerpen. Voor vragen over wielen, versnellingen en fietsbellen verwijs ik je direct door naar ongeveer ieder ander bestuurslid. Komend jaar is mijn doel meer op de fiets te zitten, zodat ik de vereniging op sportief vlak kan blijven vertegenwoordigen! Voor de rest probeer ik te helpen bij de Evenementencommissie en de Crosscommissie (terwijl je geen crossfiets hebt? Jazeker: mentale ondersteuning!), en zullen het bestuur en ik ons toespitsen op het verkrijgen van meer vrouwelijk schoon in onze vereniging. Stiekem heb ik er behoorlijk zin in en hoop ik dat jullie nu een beeld hebben van jullie nieuwe secretaris. Dus tot snel, op de weg, bij de spinning, in Ledig Erf, bij een feestje, op een gala, in het bos of ergens anders!

HET BESTUUR STELT ZICH VOOR - Penningmeester, Suzanne

Mijn naam is Suzanne (Susanna officieel, Susus voor intimi, omdat dat zo origineel is) Pera (hetgeen Spaans schijnt te zijn). 21 jaar geleden in een flat in Veenendaal zag ik om 6 uur 's ochtends op een druilerige november morgen het levenslicht. Veenendaal ligt op de Utrechtse heuvelrug en is slechts een half uurtje rijden van Utrecht vandaan. Naast enorm veel scholen en kerken (met name het laatste) is er eigenlijk niet zo heel veel bijzonders in Veenendaal. Of je moet het vingerhoedjesmuseum meetellen, maar ik ga ervanuit dat er bij een fietsvereniging geen vingerhoedjesfetisjisten rondlopen.

Op m'n 17e ben ik verhuisd naar het illustere Zeist, toen ik mijn scheikunde studie begon aan de UU. Inmiddels woon ik alweer een tijdje in Tuindorp, Utrecht en ben ik sinds september aan een master Science and Business Management begonnen. Omdat scheikunde het mooiste vak is wat er is (raampje mag open...), geef ik ook bijlessen en examentrainingen in scheikunde (en soms een beetje wiskunde). Vraag naar het speciale domrennertarief... Sinds september vorig jaar ben ik lid van de mooiste vereniging van Utrecht; de Domrenner (had je verwacht dat ik hier wat anders zou schrijven?). Mijn fiets is een aluminium Bianchi Via Nirone uit 2007. Een letterlijke kopie van de teamfiets van Liquigas van voorgenoemd jaar (toen Liquigas nog op mooie fietsen reed). Vanzelfsprekend maak ik mezelf dan ook soms wijs dat Nibali nog op deze fiets gereden heeft. De realiteit is echter dat het een Utrechter was met niet zo heel veel verstand van fietsen, die hem voor een leuk bedrag verkocht via marktplaats.

Fietsen doe ik het liefst op lange rechte stukken. Op mijn Bianchi welteverstaan. Fietsen op een stadsfiets behoort niet tot een van mijn grootste hobbies. Vooral omdat mijn stadsfiets volgens Anne: "Het slechtste excuus voor een stadsfiets ooit" is, onder andere door de gigantische slag in mijn achterwiel. Bochten en hellinkjes (of nog erger... heuvels of zelfs bergen) zijn eigenlijk ook niet zo aan mij besteed. Ondanks mijn onkunde vind ik het wel heerlijk om te wielrennen en vooral ook om te doen alsof ik het wel kan.

Nog even een alinea met wat losse feitjes: ik lust geen melk (wel karnemelk), ben gek op uilen, heb een schoenentic (ook al heb ik maat 43 1/2), hou van snelle auto's en hard rijden (heb nog geen bekeuringen), hou van kijken naar valpartijen tijdens wielervedstrijden op tv (geef toe, wat is een koers of een etappe zonder een goede valpartij?), vind Fabian Cancellara een held, maar Philippe Gilbert een (gecensureerd door de redactie). Naast mijn toekomstig penningmeesterschap, schrijf ik ook stukjes voor het Buitenblad en mag ik de lustrumcommissie vertegenwoordigen. Want een lustrumjaar vraagt natuurlijk om mooie activiteiten!

HET BESTUUR STELT ZICH VOOR - Wedstrijdcommissaris,

Om te beginnen met dat waar het om draait: mijn naam is Jelmer Nuijten. En vanaf de komende ALV zal ik Joel opvolgen en de nieuwe wedstrijdcommissaris van USWV de Domrenner zijn. Ik ben 21 jaar geleden geboren, in Amersfoort. Om vervolgens naar Soest te gaan en daar woon ik nu nog steeds. Al vind ik het nu hoog tijd om naar Utrecht te verhuizen en dat zal dit jaar ook zeker gebeuren. Vorig jaar heb ik een half jaar Economics and Business aan de UU gedaan, maar dat was vrij snel duidelijk dat die opleiding hem niet ging worden, vandaar dat ik dit jaar ben begonnen met werktuigbouwkunde aan de Hogeschool.

Mijn sportieve carrière begon met judo, toen ik nog klein en onschuldig was. Maar dat is zo lang geleden dat ik daar niet echt iets zinnigs over kan zeggen. Hooguit dat elke keer als ik val met wielrennen, en dat gebeurt de laatste tijd meer dan ik eigenlijk zou willen, mijn moeder zegt: 'Het is goed dat je vroeger op judo hebt gezeten, daar heb je leren vallen.' Dus als Robert Gesink dit ooit leest: Je had vroeger op judo gemoeten, dan zou je tenminste kunnen vallen. Na judo kwam atletiek. In tegenstelling tot wat je misschien zou verwachten van een naar wielrennen overgestapte atleet, had ik het niet zou op lange afstanden lopen. Ik had het wel gehad als de afstand boven de 800m kwam. Mijn voorkeur lag toen bij technische nummers als speerwerpen en hoogspringen.

Omdat ook atletiek niet de perfecte sport voor mij was heb ik nog anderhalf jaar gevoetbald. Maar als hooguit gemiddeld getalenteerde linksback, was ik daar ook al redelijk snel mee klaar. Mede door mijn toen ontluikende liefde voor de wielersport. Mijn kennismaking met wielrennen kwam door een minitriatlon die jaarlijks gehouden werd op mijn middelbare school. Die kon je solo doen, maar ook als duo en trio. En ik was er altijd vlug bij om me bij een snelle loper en snelle zwemmer aan te bieden als fietser. Waar ik dit het eerste jaar deed op een gewone stadfiets, werd dit het jaar erna een oude Raleigh racefiets van de rommelmarkt. Die daarna opgevolgd door een metallic paarse van Tuyl. En nu fiets ik rond op een eigenlijk best wel lelijke, maar prima fietsende, Prorace. In januari van dit jaar ben ik pas lid geworden van de Domrenner. Ik wilde wedstrijden gaan rijden en zocht daarom een vereniging om dat te kunnen doen.

Op dat moment twijfelde ik tussen WV Eemland en de Domrenner. Waarbij ik moet zeggen dat het een zeldzaam goede keuze was om bij de Domrenner te gaan. Want de Domrenner heeft me nu al veel meer geboden dan alleen een vereniging om je licentie te verkrijgen. Vandaar dat ik ook ja zei toen Joel vroeg of ik misschien wedstrijdcommissaris zou willen worden. En vandaar ook dat ik heel veel zin en vertrouwen heb in een prachtig aankomend bestuursjaar.

HET BESTUUR STELT ZICH VOOR - PR/Sponsorcommis-

Ruim een jaar geleden heb ik het wielervirus opgelopen en in tegenstelling tot andere virussen, ben ik daar nog steeds erg blij mij. Deed mijn fiets eerst nog puur dienst als vervoermiddel van A naar B (onder andere naar bushaltes en treinstations), inmiddels is dat wel anders. Ik had al snel een eigen racefiets in de wacht gesleept, dus ik kon erop uit gaan trekken. Na een paar honderd kilometer alleen door het landschap gefietst te hebben, besloot ik dat samen fietsen veel leuker zou zijn en ben ik lid geworden van de Domrenner. Voor wie mij niet kent, zal ik mij even voorstellen. Mijn naam is Amber en vanaf eind oktober zal ik als PR/sponsorcommissaris plaatsnemen in het bestuur. Op de eerste verjaardag van Jorik Visscher (voorzitter 2010-2011) kwam ik ter wereld in Driebergen-Rijsenburg. Hier heb ik

mijn hele jeugd doorgebracht, tot ik in Utrecht ging studeren. Na eerst een interieurarchitectuur opleiding te hebben voltooid, ben ik begonnen met mijn huidige studie CMV (Culturele en Maatschappelijke Vorming) en met nog twee onderdelen te gaan (minor Editorial Media Design en scriptie) ben ik alweer bijna afgestudeerd!

In het jaar dat ik nu fiets heb ik al het nodige beleefd op mijn racefiets. Met mijn eerste racefiets, een Trek 1.5, verkende ik de Limburgse heuvels tijdens het Introkamp en heb ik twee keer in de Ardennen mogen fietsen. De Ardennen hadden al wat serieuzere klimmetjes, maar die waren nog niets in vergelijking met de Franse Alpen. Daar ben ik afgelopen zomer samen met een groepje Domrenners en mijn nieuwe Bianchi Sempre naar afge-reisd. Ondanks dat het vaak afzien was, was het een geweldige ervaring om daar onder andere de Alpe d'Huez op te fietsen! Naast de bergen heb ik ook veel kilometers afgelegd over Nederlands asphalt. Zo kan ik het Domrenner-trainingsrondje inmiddels dromen, ben ik derde geworden met de clubkampioenschappen (over het aantal deelnemers zeg ik maar even niets) en heb ik mijn eerste (en hopelijk laatste) valpartij achter de rug. Ik hoop dat mijn fiets weer snel hersteld is zodat er nog vele kilometers mogen volgen!

Naast wielrennen houd ik van terrasjes pakken, filmavondjes, thee drinken, muziek luisteren, mijn familie, vrienden, dromen over leuke dingen, concerten, festivals, shoppen, kaartjes voor mij die op de deurmat vallen, lekker feesten, fotografie en vormgeven. En ik vind het leuk om op stedentrip te gaan (ben afgelopen jaren in Marrakech, Boedapest, Istanbul, Stockholm en Berlijn geweest). En alsof dat nog niet genoeg is om te doen heb ik ook nog mijn eigen bedrijfje: Amber DSGN, voor grafisch ontwerp. Binnen de vereniging heb ik naast mijn actieve lidmaatschap in meerdere commissies gezeten; de evenementencommissie, galacommissie, het Buitenblad (deze heb ik als hoofdredacteur professioneel vormgegeven waardoor ons begeerde gele boekje nu nog meer in trek is), de lustrumcommissie en last but zeker not least: nu ook de PR/sponsorcommissie.

Ik ben er klaar voor er weer een heel mooi, sportief en gezellig jaar van te maken. Hopelijk zie ik jullie komend jaar allemaal regelmatig op trainingen, (lustrum)activiteiten, commissieavondjes en de maandelijkse Domrenner borrel. Ik kijk er naar uit!

Bij gebrek aan Berko moest onze 'heren zonder' NSK ploeg het zonder wegkapitein/coach/kopman/harige doen. Een groot gemis, maar desondanks waren we met een allround ploeg met zowel goede klimmers (Ruvar), tijdrijders (Yohan) en zelfs iemand die dit seizoen al bewezen had t te kunnen afmaken (onze clubkampioen Robert Warmer natuurlijk).

Waardoor anderen, waaronder ikzelf en de illustere van Steensel na een deels mislukte vormtestannex parcoursverkenning op woensdag, maar besloten 'bidonnetjes te gaan halen' voor de kopmannen. De teamspirit was er dus wel.

Zoals altijd is er de theorie en de praktijk. Van het knechten kwam weinig terecht. Startnummer 68 bleek achteraan te mogen starten. 'meteen naar voren Tim' schreeuwde de kant me toe. Ik wist dat ik geen keus had. Naar voren of lossen. De hele eerste ronde was het alsof ik continu aan het sprinten was. Ik schoof wel op, maar het kostte me (als niet-sprinter) veel energie. Ik was duidelijk niet beter dan de rest. Daarbij was het doodeng om met zijn vieren de bocht te nemen en dan de binnenkant te pakken om geen plek te verliezen. Alles bij elkaar ging dit niet eens zo slecht, voor iemand die nog nooit in een peleton van 70 man gereden heeft. Vooral in de bocht naar de finish toe kon ik soms een tiental plaatsen opschuiven. Sommigen deden helaas nog iets meer hun best en het was dan ook niet weinig keer dat ik in de remmen moest omdat iemand dacht nog wel even te kunnen passeren voor de bocht, of met zijn vijven door de bocht te kunnen waar er maar vier pasten.. Gelukkig liet mijn stuurmanskunst me niet in de steek en wist ik een onzachte aanvaring met een van deze malloten te voorkomen.

Als je (veels teveel) onervaren mannen in een wielerskoers zet, dan vraagt dat bijna om valpartijen. Dat was in eerdere edities van het NSK zo en ditmaal was het niet anders. Bij de eerste keer was het gelijk raak. Of bijna dan. Ik zat 'er' vlak achter. Met veel remgeknijp wist ik mezelf op tijd tot stilstand te brengen. Maar ja, remmen betekent achterstand. Helaas betekende dit voor mij 'einde koers' want het gaatje kreeg ik niet meer dicht. Een domrenner vlak voor me kwam er minder goed van af.

De rest van de koers heb ik vanaf de zijlijn moeten aanschouwen. Het peleton, na genoemde duikelpartij uitgedund tot een mannetje of dertig. Dit ging een aantal ronde zo door. Toen kwam Maikel ook van het parcours. Afgesneden in de bocht en gevallen. Ook al.

De eindsprint. Tegen de verwachtingen van sommigen had Yohan zich prima geplaatst voor de sprint. In tweede positie kwam hij de laatste bocht uit. Ruvar en Robert zaten in zijn wiel. Zou het dan toch? Eindelijk!

In een tiende van een seconde werd de hoop van de Domrenner teniet gedaan.

NSK - Tim Zwart

Reinier was met zijn plek 'rond plaats tien' de beste Domrenner die wel de finish haalde. Een mooie plek, maar een schrale troost.

Meteen na de finish veerden we op en renden we als een grote gele domrennerhorde op de plek des onheils af om onze clubgenoten te helpen, als we dat konden. Yohan zat licht versuft op de weg. Hij hield met zijn ene arm de andere vast. Uit die andere armgutste het bloed op de weg. We hoopten natuurlijk dat het mee zou vallen. Yohan werd door zijn ouders afgevoerd naar het ziekenhuis. Zelf moest ik ook weg, gelukkig om hele andere redenen.

Yohan had een gebroken sleutelbeen, zo bleek later. Anderhalve week later zit zijn arm in een mitella. Met nog een gebroken pols voor Ruvar werd de schade, zo mogelijk, nog erger.

FRUITREPENTEST - Edwin Drost

Het is een van de grootste gevaren voor een wielrenner: de hongerklop. Bijna iedereen kent het wel, je rijdt een lange (toer)tocht of wedstrijd en als de vermoeidheid toe slaat heb je geen trek meer om nog iets te eten. Voor je het weet is het al te laat en heeft de man met de hamer godeloos toegeslagen. Daarom kun je maar beter zorgen dat het voedsel dat je onderweg wilt nuttigen een beetje fatsoenlijk smaakt en misschien nog belangrijker, makkelijk eetbaar en verteerbaar is. Eén van de populairste voedsel-

bronnen is de fruitreep, die vanwege de zachte vulling makkelijk te eten is tijdens het fietsen. Derhalve hebben 8 deelnemers van de zaterdagtraining zich bereid gevonden om ieder 2 verschillende fruitrepen te testen. Het ging hierbij om de fruitrepen met bosvruchtensmaak van het Albert Heijn, Plus en C1000 huismerk en de Liga Fruitkick. De deelnemers kregen de reep aan het begin van de training in een neutrale verpakking zodat de test 'blind' kon worden uitgevoerd.

	Cijfer:	Prijs (€)	Energie (kcal)	Koolhydraten (g)	Vet(g)
C1000	7,8	0,20	132	25,8	2,5
Albert Heijn	6,3	0,21	130	25,3	2,7
Plus	6,1	0,20	131	25,7	2,3
Liga Fruitkick	4,2	0,23	130	22,0	4,1

Uit de test komt een duidelijke winnaar (C1000) en verliezer (Liga) naar voren. Veel verschil tussen het aantal calorieën, koolhydraten, vet en de prijs per reep is er niet. Misschien is het wel ironisch dat Liga trots de toegevoegde vitamine B6 en ijzer op de verpakking vermeld, maar toch de vetste reep heeft. Deze Liga fruitkick werd door iedereen bestempeld als heel droog en moeilijk weg te krijgen. Bovendien verbrokkelde de reep daardoor al snel bij het bewaren in het achterzakje. Ondanks de vrolijke glimlach van Annette Gerritsen in de tv reclame is de Liga Fruitkick dus een echte afrader voor tijdens het fietsen. Over het algemeen was men redelijk tevreden over de andere repen, waarbij het huismerk van de C1000 duidelijk als beste werd beoordeeld. De Albert Heijn reep was hierbij wat zachter en zoeter dan de Plus en C1000 repen en kon 'bijna zonder kauwen in zijn geheel worden doorgeslikt'. Over de smaak verschillende de meningen en af toe denkt men een fruitsoort te herkennen, maar duidelijk is wel dat de smaak over het algemeen 'in de verste verte niet aan fruit doet denken'.

BAANDAGJE - Suzanne Pera

Weken lang moesten we het aanhoren tijdens bestuursvergaderingen. 'Ik ga je pakken jongen', 'ik droog je af', dreigende taal van de Wedcom richting de Praeses. Tussen geklemde kaken klinkt wat gesis van Jorryt. Woorden van dezelfde strekking.

Het moment suprême is dan eindelijk aangebroken. De benen worden geschoren, gemasseerd. Jelmer en Jorryt zitten de hele ochtend met hun beentjes omhoog, eten pasta en taart 'Want dat doen ze in de Tour ook altijd', aldus Jelmer. Af en toe vliegen wat boze blikken de kamer door. De tijd tikt langzaam weg. We proppen wat Domrenners in een paar auto's en rijden naar de wielervedcom in Amsterdam. Snel een broodje eten, even aan de fietsen en de baan wennen.

Eindelijk tijd voor 200 meter met vliegende start. De verwachtingen zijn uiteraard hooggespannen. Jelmer en Jorryt rijden beiden hun kamizake ronde (Jorryt viel bijna). Daarna wordt het pijnlijk duidelijk. Jorryt (13.09 s) was sneller dan Jelmer (13.30 s). Donkere wolken pakken zich samen boven het hoofd van de kersverse wedcom. Cruyffiaanse uitspraken als: 'ik fietste gewoon harder, maar had een langzamere tijd' zijn niet van de lucht. Gebalde vuisten en plannen voor wraak tijdens het volgende baandagje!

Terug naar Utrecht, tijd om wat te eten. Anne belt snel haar huisgenoten op om te waarschuwen dat een peloton aan wielrenners zo de huiskamer van IBB 109 zal binnenvallen. Al met al een geslaagde en vooral gezellige avond op de baan.

Heleen van Dinther

Op een Decemberse dag, terwijl de eerste kerstbomen al weer geplukt werden, moesten wij van de buitenblad redactie op bezoek bij Heleen van Dinther. Móesten inderdaad. Pure straf.

De professionalisering viert hoogtij want we hadden van te voren afgesproken in café Orloff zodat we daarna samen met z'n vieren (Tim was ziek) naar Heleen konden fietsen. Jorik zou de route wel even doen, koos een kasseistrook en probeerde iedereen te lossen. Uiteraard niet gelukt. Suzanne is een taaie.

Na 15 minuten fietsen en hemelsbreed 700 af gelegd te hebben kwamen we aan op de plek waar we ons avondmaal voorgeschoteld zouden krijgen; de keukenstraat. Sommige mensen hebben ook altijd geluk. Al heeft zoiets ook als gevolg dat je verwachtingpatroon in één klap verdubbeld wordt.

De keukenprinses deed –als held op sokken- zelf de deur open en leidde ons naar boven waar ze al was begonnen aan het eten. Dat ze de laatste dingen nog moest bereidde gaf Jorik nog even de gelegenheid om in spiegel, raam, tv scherm, vaas, drankflessen en magnetron te kijken of zijn haar nog wel goed zat. Als je zo verschrikkelijk hard een kasseistrook over rijdt kan het natuurlijk voorvallen dat een enkel haartje op de verkeerde plek valt. En dan sla je een modderfiguur als je dat niet meteen corrigeert. We leven met hem mee.

Edwin mocht daarentegen als “BB doet”-ontmaagding de saus die door de pasta ging kloppen maar na dat klusje was nog maar de helft van de saus over. De andere helft zit vermoedelijk in zijn wasmachine in Nieuwegein. Waarschijnlijk nog altijd een beter gemiddelde dan Jorik gehaald zou hebben, wiens gehele kledingcollectie een magnetisch veld is voor voedsel.

Toen dat alles achter de rug was en er uiteindelijk gegeten kon worden was er ook even ruimte om Heleen eens even aan de tand te voelen over haar interesses en waarom we haar niet op de zaterdag trainingen of spinningavonden zien. Wat blijkt nu, door één groot misverstand denkt Heleen dat wielrennen een winterstop heeft en heeft daarom al maanden niet meer op haar racefiets gezeten. Ondanks haar zelf verzonnen winterstop is ze actief genoeg. Zo doet ze nog aan hardlopen, werkt bij het UMC, studeert psychologie en zingt in een orkest/koor waar ze ook penningmeester is. Helaas konden we haar niet zo ver krijgen een solo'tje voor ons te zingen. Zelfs niet toen Jorik aan bood om haar dan te begeleiden op zijn geliefde cello. Het was een dapper aanbod waarbij hij vast een toontje lager had gezongen als het daadwerkelijk zo ver was gekomen. Al het geluid verbleekt namelijk bij de stem van Heleen, die naar eigen zeggen een hele klassieke stem heeft. En dat voor iemand van 23!

BB DOET... - Maikel van Steensel

Na het toetje was het dan eindelijk tijd om naar de fiets van Heleen te gaan kijken, want we moesten natuurlijk wel zeker weten of ze die nog had en niet al lang bij het oud ijzer had gezet. Je gaat toch twifelen als je iemand maanden niet meer ziet.

De loopschoenen gingen aan en de tomtom werd er bij gepakt. We gingen namelijk op expeditie naar de schuur van Heleen, daar waar haar Trek 1000 verstopt was. Volgens onze navigatie was de schuur nog gewoon in de Keukenstraat maar je had het gevoel dat je 4 straten verderop pas de zogenaamde darkroom binnen stapte. Want dat soort trekjes krijgt het als het licht stuk is. Gelukkig hadden Suzanne en ik dienst als lichtmasten en konden we toch nog even kijken wat voor materiaal er op de fiets zat. Het was een Shimano Sora afgemonteerde fiets die zowaar nog een Tiagra derailleur had. Nadat we Heleen hadden uitgelegd dat dat gunstig voor haar was kwamen we er achter dat de rem merkloos was. Al beweert Heleen nog altijd dat de achter rem van Tommy Hilfiger is. Haar cassette was in ieder geval super schoon, dat verdient een eervolle vermelding.

Om mijn statement van de expeditie nog wat kracht bij te zetten had Suzanne geen idee hoe we terug moesten lopen van de schuur naar de voordeur. Gelukkig de andere 4 personen wel. Terug boven bezichtigde we nog even de mooie kamer van de gastvrouw en werd nog gepoogd om ons langer op de keukenstraat te houden door een aanbod voor een spelletje 'Koehandel'. Dit werd echter logischerwijs door ras vegetariër Suzanne van de hand gewezen en zo kwam een abrupt einde aan een érg gezellige editie Het Buitenblad doet...

Al meer dan **65** jaar een kwaliteitszaak
Eigen fabrikaat fietsen, op maat en naar wens gebouwd
topservice, snel en bekwaam
1e klas fietsen

Amsterdamsestraatweg 414 a-b-c

3551 CX Utrecht tel. 030 - 244 19 71

LA MARMOTTE - Tim Zwart

Marmot. De, m. 0.1 hoog-alpien knaagdier 1.1 (gez) slapen als (een) marmot(ten) – diep slapen

Dat is natuurlijk niet waar een wielrenner aan denkt als hij het over 'La Marmotte' heeft. De toertocht der toertochten. De cyclospportief der cyclospportieven. Col du Glandon, Col du Télégraphe, Col du Galibier en als grande finale de enige echte Alpe d'Huez.

Al sinds de eeuwigheid is dit het terrein van Domrennerlegende Sander Smits. Volgens het oude lustrumboek zijn er in het verleden al eerder kruistochten richting Bourg d'Oisans geweest. Deze tochten hadden maar een doel: veni, vidi, vici. Maar we schrijven inmiddels anno 2011 en de laatste vier jaren is iets dergelijks niet meer voorgekomen. Het is tijd voor nieuwe renners, nieuwe legendes, nieuwe helden. Onder de bezielende leiding van de Grote Kleine zal in 2012 een moedige poging gedaan worden het heilige land te veroveren.

Voel jij je geroepen deel uit te maken van dit illustere gezelschap? Ben jij de nieuwe Vliegende Hollander? Ga jij de domrennervlag als eerste op de Alp planten? Het begint met een bericht op het forum en een inschrijving op de site. Daarna volgt ongetwijfeldeeen strak trainingsprogramma inclusief bijbehorend dieet (het gaat heir over klimmen: elke kilo minder is 30 seconden op een klim van 20 minuten). De reis naar La Douce France. Enkele dagen acclimatiseren. En dan, de grote dag.

LA MARMOTTE - Tim Zwart

Duizenden renners aan de start. Dringen op de glandon. Hier maximaal gaan zou weleens verkeerd kunnen uitpakken. Met zo'n 170 km is la Marmotte geen rondje om de Kerk. Met gecalculeerd risico de afdaling in. Er gebeuren kunnen uitpakken. Met zo'n 170 km is la Marmotte geen rondje om de Kerk. Met gecalculeerd risico de afdaling in. Er gebeuren elk jaar ongelukken onder hen die minder gecalculeerd afdalen. Dus coureurs, wees gewaarschuwd. Dit zijn echte bergen en als je valt, kan je diep vallen. In de juiste groep de vallei doorrijden naar st. Michel de Maurienne. Vergeet niet te eten, want de Alp is nog ver. Neem je hier de kop om geen tijd te verliezen, dan zal je dit moeten afwegen tegen de volgende klim. Met 1900 meter is de Col du Telegraphe geen lievertje. Dan, eindelijk de afdaling.

Dacht je. Na een paar minuten ben je alweer 'beneden' en je benen zitten nog vol zuur van de klim. Op de Galibier kan je maar beter wat aan hoogtetraining hebben gedaan en je krachten goed hebben ingedeeld, anders kom je jezelf op 2600 meter gegarandeerd tegen. Nu kan je eindelijk echt de afdaling in. De technische bochten moet je zien te houden, en ondertussen de laatste energierepen naar binnen werken. Tegen de tijd dat je beneden bent moet het voedsel verteerd zijn.

Bourg d'Oisans. Je bent terug waar je vertrokken bent. Maar helaas, je bent nog niet klaar. L'Alpe de Huez is niet zo lang of hoog als de reuzen die je al gedaan hebt. Maar: heb je nog wel genoeg energie? Als je nog over hebt dan zal je nu links en rechts de renners die minder verstandig met hun krachten zijn omgesprongen inhalen. Een enkeling stapt af met accute hongerklop. Als je zelf in dat schuitje zit, zal je je met hangen en wurgen naar boven moeten werken.

En dan. De finish. Bovenaan de Alp is een dorp. De laatste eindsprint en je bent er. Een hele prestatie. Maar je zou geen renner zijn als je je niet zou afvragen: wat is mijn tijd?

Elke editie zal een wielheld uit vervlogen tijden de revue passeren. Deze keer...

Marco Pantani

Een beetje volger van het profwielrennen zal weinig moeite hebben met het herkennen van renners op de televisie. De stijl, het postuur of misschien het shirtje. Maar slechts weinig wielrenners zullen ook door leken herkend worden. Marco Pantani was er zo één. Zelden zal er een wielrenner zijn geweest die zo'n karakteristieke uitstraling had als de Italiaan uit Cesena. Zijn bescheiden lengte, kale schedel en grote oren leverden hem al snel de bijnaam Olifantje op. Een ieder die koersen aanschouwd heeft waaraan Pantani deelnam zal, zodra de kleine klimmer in beeld kwam, direct gezegd hebben: 'Hee, daar heb je Pantani.'

Pantani is vooral bekend vanwege zijn grote successen in 1998 en het daaropvolgende voorjaar. Velen vergeten voor het gemak dat hij reeds in 1994 het podium haalde in zowel de Giro en de Tour en het jaar nadien op het wereldkampioenschap. In een tijd waarin saaie volgers als Indurain, Rominger, Riis en Ullrich de grote rondes domineerden wist Pantani vele wielersfans in vervoering te brengen door en danseuse de berg op te sprinten, iedereen fietsles gevend. Vaak zat er weinig tactiek achter zijn demarrages, maar het publiek beminde hem vanwege zijn aanvalslust.

Na 1994 zat het Pantani een tijdlang tegen. Hij was een uitgesproken ongeluksvogel, wellicht ook één van de redenen voor zijn grote populariteit. Een uitwijkpoging voor een kat tijdens een trainingsrit bezorgde hem een half jaar lappenmand. Nauwelijks hersteld maakte een botsing met een auto bijna voorgoed een einde aan zijn wielersloopbaan. Maar de Piraat beschikte over een wonderbaarlijk herstelvermogen, wielrenners eigen. In 1997 stond hij er weer als in zijn begindagen. De Tour van dat jaar werd gewonnen door Ullrich, maar Pantani liet er geen misverstand over verstaan wie de beste klimmer was. Met overmacht won hij de zware bergritten naar Morzine en Alpe d'Huez, waar hij en passant het nog steeds staande klimrecord van 37m35s vestigde. Zijn gebrek aan spiermassa speelde hem echter lelijk op in de tijdritten, een tekortkoming die veel echte klimmers teistert.

Een jaar later was hij nog dominanter in de bergen. De Giro won hij met overmacht, waarna hij als één van de favorieten voor de Tour gold. Na een flinke uithaal in de Pyreneeënrit naar Plateau de Beille pakte hij in de Alpen pas goed uit. In de rit naar Les Deux Alpes, over de Galibier, zette hij Ullrich een geweldige neus, door hem liefst negen minuten aan de broek te geven. Een dergelijk verschil was zelfs voor de Duitse tijdritmachine een onoverbrugbaar verschil en Pantani won voor het eerst de gele trui. De ster van Pantani heeft nooit zo helder geschitterd als in dat jaar en het voorjaar nadien. Met overmacht leek hij wederom het Roze naar Milaan te brengen. Maar de laatste zaterdag van de Giro betekende de ommekeer in zowel Pantani's carrière als zijn leven. In het mondaine skioord Madonna di Campiglio, gelegen in de Dolomieten, kreeg Pantani het bericht dat hij uit de Giro gegooid werd wegens een onweerlegbaar hoog hematocrietgehalte. Te hoog volgens de regels. Dus toch?

Pantani had nadien een onrustig leven, waarin snelle auto's – inclusief diverse ongelukken – drugs en vrouwen de boventoon voerden. In 2000 bevestigde hij nog eenmaal zijn talent door twee etappes te winnen in de Tour, maar nadien was het helemaal gedaan. Sinds Madonna di Campiglio leed Pantani aan achtervolgingswaan. Hij was van mening dat de dopingjagers alleen hem moesten hebben. Hij bekende gebruikt te hebben, maar als één van de velen. Dat blijkt achteraf geen leugen, getuige de vele bekentenissen van de afgelopen jaren. Niettemin ging Pantani er geestelijk aan onderdoor. Vereenzaamd en verslaafd aan drugs huurde hij in de later winter van 2004 een hotelkamer in de badplaats Rimini, waar hij nauwelijks van zijn kamer kwam. Na een onbeantwoord telefoontje van de receptie besloot de hotelleiding de deur tot Pantani's kamer te forceren. Daar lag hij, in een plas bloed, met allerlei voorwerpen om zich heen op de grond gegooid. Een overdosis cocaïne, was de diagnose van de artsen. Het was 14 februari. Valentijnsdag. Een mooie dag om te sterven voor een mens waar iedereen altijd zo van hield en die zoveel harten in vervoering bracht met zijn splijtende demarrages bergopwaarts. De Piraat was niet meer.

Olympische sporters helpen wij op weg!

Waarom zou *U* met minder genoeg nemen?

TRIAS

Fysiotherapie & Sportrevalidatie

Erkend faciliteit Utrecht Topsport en
Olympisch Steunpunt Midden-Nederland

Mississippijdreef 61 3565 CE Utrecht
Afspraak sportfysiotherapeutisch consult? Tel: 030-2717508
info@trias totaal.nl

Als Domrenner kan je geheel gratis en vrijblijvend
een offerte voor een fiets laten maken bij

Cycles Dupree

Al jarenlang de grootste sponsor en trouwste supporter

Jean Paul Dupree
Croeselaan 98
Utrecht
030 2932592

(van tevoren afspraak maken)

NIEUW IN UTRECHT!

*10% Domrenner
Korting*

DressMe

Clothing

Voor het leveren, bedrukken & borduren van alle soorten textiel!

DE STUDENTENDRUKKER!

www.dressmeclothing.nl

Prettige kerstdagen & gelukkig nieuwjaar gewenst door de redactie van het Buitenblad!

**2 nummers van
KNWU Wieler Magazine
voor 5 euro!**

Lid van de club maar geen licentiehouders? En zou je wel KNWU Wieler Magazine willen ontvangen? Dat kan!

Stuur een mail naar info@wielermagazine.nl o.v.v. KNWU Wieler Magazine proefabonnement en je naam- en adresgegevens. Dan ontvang je binnenkort 2 uitgaven van KNWU Wieler Magazine vrijblijvend thuis. Dit proefabonnement wordt na 2 uitgaven automatisch stopgezet.

www.wielermagazine.nl

QUOTES

Jacco: Ik ga nog naar Italië

Loes: Waar vlieg je op?

Jacco: Eindhoven - Pizza. Oh wacht, Pisa!

Jorik: Volgend jaar is het WK in Valkenburg

Loes: Echt? Het WK voetbal?

Arina opent een blikje tonijn: lew, het stinkt naar vis!

Loes: Ik wil echt een scheet laten.

Arina: Oooh, mag ik ook?

'Dan moet je hopen dat je die vrouw nog kan pakken via de achtergang.'

Jasper openhartig tijdens een potje hartenjagen.

Arthur: Ik ben ooit lekker geweest.

Joel over de voordelen van een koude douche: na koud krijg je het weer warm.

WIST JE DAT?!

... Jacco tijdens de borrel in Ledig Erf spontaan een glas Weihenstephaner uit zijn handen liet vallen?"

... het DDS haar Duizelingwekkende DDS Spelmeester heeft gevonden?

... Er tegenwoordig meer geel dan rood te vinden is op de Softijs-schaats

...Ze dat daar helemaal niet leuk vinden?

... Nout fan is van Bjorn Vleminckx.

... Jorryt tijdens het baandagje sneller was dan Jelmer?

PUZZEL - Suzanne Pera

I I T M O T O R T J E K A B S A L K O K R
 S U I B O L L E T J E S T R U I D L L E U
 T O R T S A B D O M R E N N E R R E O O E
 E T E T M S T O E M P E N L O K E M N K L
 I U N L G O B A N B O C U S N A E E G N L
 F A N T T O U I G I R O N H A S N D A E I
 E G I J E R O N D I F A O R M S G A P N A
 C E G H I A V B T O D I D E I E I L M N R
 A O N A E T E E N A N V C G H I O O A A E
 R L I M L P R K C E I S E A S E S C C P D
 A P N E A I S A N T G N U R T N E O H S T
 B L O R U H N N P E I E B D Z I G H S S E
 O O K M I A E K B L P J R I O E E C I I A
 B S W L I R L F E E A P D U K P T X N M C
 A S A V L K L R C B U V A R L E I D I S C
 N E K E R E I A A W A G L T I O S N F S O
 K N I D I N N M L T B L E E E T C J G I R
 T W T A C X G E P H B X L L R S R E O K D
 S R E O K S I M R E K O D E M A R R A G E
 F I E T S B E L U L M R E G N R O N D E O
 T R E I N T J E S M E P W U E E R H C S N

ACCORDEON
 ATB
 BEUGEL
 BIDONS
 BOLLETJESTRUI
 BONIFICATIE
 CADANS
 CAMPAGNOLO
 CHOCOLADEMELK
 COL
 CRITERIUM
 DEMARRAGE
 DERAILLEUR
 DOMRENNER
 DOPING
 EINDSTREEP
 ETAPPE
 FIETSBEL
 FINISH
 FRAME
 GELETRUIDRAGER
 GESOIGNEERD
 GIRO

HAMER
 HARKEN
 HELM
 KASSEIEN
 KERMISKOERS
 KISSMISS
 KLASBAK
 KOERS
 KONINGINNERIT
 KWAK
 LINKEBALLEN
 LOSSEN
 MOTORTJE
 MOUNTAINBIKE
 PANNENKOEK
 PLOEGAUTO
 RABOBANK
 RACEFIETS
 REGENBOOGTRUI
 RONDE
 SCHREEUW
 SHIMANO
 STOEMPEN

SURPLACE
 TACX
 TIJDRIJ
 TREINTJE
 VALPARTIJ
 VERSNELLING
 VERZET
 WAAIER
 WIELRENNEN

Stuur de oplossing van de puzzel voor 31 januari 2012 op naar
redactie@domrenner.nl en maak kans op een mooie prijs!

Co van Beek Tweewielers
Uw Fietsonderdelenspecialist

200 m² Fietsonderdelen
Accessoires - Fiets- en regenkleding -
Schoenen - Eenwielers

Bulls Racefietsen

Springweg 14-16
3511 VP Utrecht
030 - 231 99 33
info@covanbeek.nl

www.covanbeek.nl
www.bikepartsonline.nl
www.politiefiets.nl
www.olympicuniforms.nl